

Kedves olvasó!

Friss hír: a napokban hallottam a rádióban, hogy szigorúbban fogják büntetni azokat, akik állatokat bántalmaznak vagy elpusztítanak. Az alsó határt felemelték minimum 150 000 Ft-ra. Szeretem az állatokat, egyetértek. A Kiáltás az Életért Egyesület egyik kiadványában feltesszük a kérdést, hogy melyik értékesebb, egy védett madár tojása vagy egy emberi magzat. A törvények jogosan védik az állatokat, mivel ők maguk nem képesek az önvédelemre. És a magzatok? A még meg nem született kisbabákra ki vigyáz? A megfogant kisbabák anyukái sokszor reménytelen, kilátástalan helyzetben a legrosszabbra gondolnak és készülnek, aminek viszont hosszútávú következményei lesznek saját, és környezetük életére is... Nemcsak a magzatok életét kell védelmezni, hanem mindenkiét!

Zsuzsa és Ed Bergs, az egyesület alelnöke és igazgatója

Az É L E T Ú T című magazinnal szeretnénk mindenkit bátorítani, hogy az emberi élet ÉRTÉKES! Minden ember. Az emberi lét önmagában értékes és megismételhetetlen csoda! Számunkra ez úgy tapasztalható meg, ha hallunk róla, és kapcsolatainkon keresztül megismerjük. Szükségünk van szeretetre, dicséretre, bátorításra. Mindenki számára elérhető a kiteljesedett élet, ha megismerjük Alkotónkat, és ráeszmélünk arra a célra, amiért megszülettünk és érdemes élni.

Mai szóhasználatlaltal mondva, magazinunk életvezetési tanácsokkal szeretné ellátni olvasóját, teljesen ingyenesen. Bátorítást szeretnénk adni különböző élethelyzetekben mint párválasztás, babavárás, gyerekevelés. Jó példákat bemutatva, ami követhető mindenki számára. De szeretnénk segítség is lenni nőknek, pároknak, családoknak, akiknek életük vakvágányra futott, vagy csak keresik a megfelelő válaszokat életükre. Létezik beteljesedett, teljes élet, ahol a felbukkanó problémák között is van megoldás.

Kívánom minden Olvasónk számára ezt a kiteljesedett életet,
és nemcsak nekik, hanem a gyermekeik számára is!

Bergs Zsuzsanna

„csak” egy papír. . .

A házasság intézménye gyakorlatilag érthetetlen, ha nem ismerjük annak bibliai hátterét. A hét napból álló heti ciklushoz hasonlóan ez is olyan jelenség, amelyet sehonnan máshonnan nem tudunk levezetni, csak a Biblia teremtéstörténetének beszámolójából.

Valójában a teremtés és az első emberpár története az egész emberiség sorsát meghatározza és példázza. Ami Ádámmal és Évával történt, az leképezése az emberiség történetének, ahogy Ádám és Éva viselkedett, az szemlélteti, hogy milyen az ember, és hogyan reagál különböző élethelyzetekben.

A házasság alapító okirata

A házasság „alapítódokumentumát” így olvashatjuk a Bibliában: „Ezért a férfi elhagyja apját és anyját és feleségéhez ragaszkodik, s a kettő egy test lesz.” Ennek alapján a Biblia házasság szemlélete három részre osztható.

A SZÜLŐK ELHAGYÁSA. Sok válás lett volna megelőzhető ennek az egyszerű elv-

nek a megtartásával. A házasság két független, önálló, felnőtt, identitását megta-
lált ember életközössége, akik mostantól elsősorban egymás házastársai és csak másodsorban a szülei gyerekei. Éppen ezért az ifjú házasság lakásválasztásánál alapszabály, hogy legalább olyan messzire költö-
zenek a szüleiktől, hogy azok ne tudjanak papucsban átcoszogni.

AZ EGYMÁSHOZ VALÓ RAGASZKODÁS. Noha az anyakönyvvezető és a törvényileg szabályzott és védett házasság viszonylag új fogalmak az emberiség történelmében, mindig volt egy hivatalos rituálé, amelytől kezdve a nő és a férfi egymáshoz tartozott, és amelytől fogva a közösség őket egy családként kezelte. A korai bibliai időkben az „ágyasházba” való bevitel, vagy a fátyol feltakarása számított ilyen rituálénak, Jézus idejében pedig már esküvőről is olvasunk. Az együttélést tehát megelőzte egy olyan jelképes cselekmény, amelyben a pár tagjai kifejezték egymás iránti ragaszkodásukat és felelősségvállalásukat. Ez a két ember egymáshoz való ragaszkodása pedig erősebb, mint egy felnőtt ember ragaszkodása a szüleihez.

EGY TESTTÉ VÁLÁS. Sokan próbálták ugyan megfosztani ezt a mondatot testi és felhangjától, mégis kijelenthetjük, hogy ez a mondat a szexualitás mandátuma. A szexuális közösség a házasság elengedhetetlen, jó, és Istentől akart része. Fontos azonban figyelni a sorrendre, amely itt is megfogalmazódik. Szülők elhagyása, önálló életter megvalósítása, egymáshoz való ragaszkodás, esküvő és mint hab a tortán: a szexuális együttélés.

A bűn hatásai a házasságra

Ami az őstörténetben ezután történik, az már kevésbé szívmengető. A bűneset, annak a bizonyos tiltott fának a gyümölcséből való evés alapvetően megváltoztatta a férj és a feleség viszonyát. A bűn megjelenése előtt Ádám így kiált fel, amikor meglátja Évát: „Ez már csont a csontomból és hús a húsbomból. Asszony a neve, mivel a férfiből lett.” A bűneset után azonban már azt olvassuk: „Az ember Évának nevezte feleségét, mert ő lett minden élő anyja.”

Ez a folyamat jól megfigyelhető mai házaspárok életében is. Ez az az út, amelynek során a „testem egy darabjából”, a „szívecskéből”, „a jobbik felemből” a „gyerekeim anyja” lesz.

A Biblia ezután számos helyen bemutatja a bűn következményeit a házasságra és a családra. Ezek között találjuk a többnejűséget, a házasságtörést annak mennyi formájával (pásztoróra, prostitúció, elkötelezés nélküli együttélés), a vérferőtőzést, a homoszexualitást, a válást valamint a férfi és női szerepek deformálódását (nőies férfiak és férfias nők, zsarnokok és papucshősök).

A házasság és a család védelme

Éppen ezért, mivel a házasságra és a családra annyi veszély leselkedik, Isten különös hangsúlyt fektet ezeknek az intézményeknek a védelmére. Sokan nem is gondolnák, hogy a tízparancsolat rendeleteiből őt a házasság és a család védelmét fogalmazza meg. Nézzük ezeket sorba:

A 2. parancsolat így hangzik: „Ne csinálj magadnak faragott képet vagy hasonmást arról, ami fent van az égben, vagy lent a földön, vagy a vizekben a föld alatt. Ne borulj le ilyen képek előtt és ne tiszteld őket, mert én, az Úr, a te Istened féltékeny Isten vagyok. Azoknak a vétkét, akik gyűlölnek engem, megtorlom fiaikon, unokáikon és dédunokáikon. De ezredízig irgalmasságot gyakorlok azokkal, akik szeretnek és megtartják parancsaimat.” Első olvasatra talán kegyetlennek tűnik a büntetéssel való fenyegetés, ugyanakkor úgy is felfoghatjuk ezeket a mondatokat, mint egy ténymegállapítást, ahogyan a rossz erkölcsi döntéseinket és helytelen tetteinket továbbörökítjük a gyerekeinkre, azok pedig az ő gyerekeikre. Erkölcsi döntéseink ezért nem csak ránk tartoznak, hanem az egész családjunkra.

A 4. parancsolatban azt olvassuk: „Gondolj a szombatra és szenteld meg... A hetedik nap azonban az Úrnak, a te Istenednek a pihenő napja, ezért semmiféle munkát nem szabad végezned, sem neked, sem fiadnak, sem lányodnak, sem szolgálodnak, sem szolgálólányodnak, sem állatodnak, sem a kapuidon belül tartózkodó idegennek.” A szombati nyugalom parancsával Isten szabadidőt akar biztosítani az egész családnak a feltöltődésre, a kapcsolatápolásra, az együttlétre. Kevés dologra van a mai társadalomnak akkora szüksége, mint erre.

Az 5. parancsolat: „Tiszteld apádat és anyádat, hogy sokáig élj azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked.” Az, ahogyan a szüleinkhez viszonyulunk, meghatározza azt, ahogyan a gyereke-

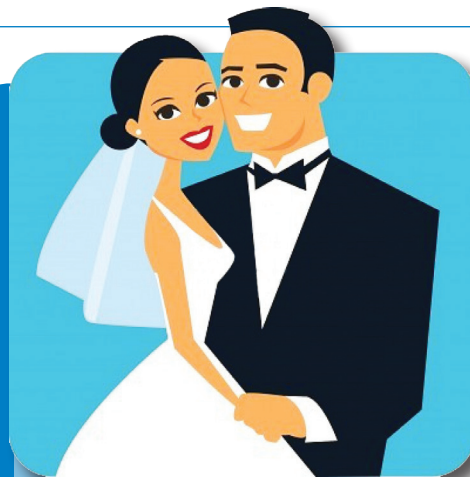
ink fognak hozzánk viszonyulni. Ez pedig közvetlen hatással van az életminőségünkre.

A 7. parancsolat: „Ne törj házasságot.” Ez a parancsolat minden házasságon kívüli szexuális kapcsolatot bűnnek nevez. Meny nyivel boldogabb lenne az emberiség, ha csak ezt az egy parancsolatot mindenki betartaná?

És végül a 9. parancsolat: „Ne kívánd el embertársad házát, ne kívánd el embertársad feleségét, sem szolgálját, sem szolgálólányát, sem szarvasmarháját, sem szamarát, sem más egyebet, ami az övé.” A Biblia jól tudja, hogy a rossz döntések meghozatala és a helytelen tettek elkövetése azzal kezdődik, hogy teret engedünk a gondolatainkban olyan kívánságoknak, amelyeket csírájában el kellene fojtanunk. A gondolkodásbeli fegyelemnek is házasságvédő szerepe van!

Áldás és ígéret

Miről lehet felismerni azt az embert, aki jó döntéseket hoz és megfelelően éli az életét? Nem az autójának márkájáról, vagy a bankszámlakivonatának végösszegéről. A Biblia szerint a legjobb indikátora ennek a megelégedett, rendezett, boldog családi élet: „Boldog, aki féli az Urat, aki az ő útjain jár. Élvezheted majd, amit kezed szerzesz, boldogságban és bőségben fogsz élni. Feleséged házad bensejében hasonlít a termő szőlőtőhöz, s mint a hajtások az olajfát, gyermekeid úgy veszik körül asztalodat. Lám, ilyen áldásban részesül az ember, aki féli az Urat.”

EGÉSZSÉGVÉDŐ szövetség

A házasság nem egy szerződés, hanem szövetség. Ezért nem mondhatjuk, amit manapság sokszor hallunk, hogy „áh, az csak egy papír”. A szövetség jelentése: összhang, egyetértés, egyesülés, összeolvadás. A házasság tehát egy olyan közös életre felhívás és elkötelezés, hogy az egységet felfedezzük egymásban.

A Harvard Egyetemen történt vizsgálat szerint a boldog házasságban élők esetében 20%-kal kevesebb például a szívbetegség, májzsugor, idegrendszeri problémák a hölgyek között, és a házasság férfiak sokkal ritkábban halnak meg ezekben a betegségekben, mint egyedül élő társaik. Így bátran állíthatjuk, hogy a boldog házasságnak egészségmegőrző szerepe jelentős.

túlságosan NEPESEDÜNK!?

Túlnépesedés. Ismerős fogalom? Gondolom, hiszen mostanában rengeteg műsor, cikk és hétköznapi beszélgetés szól róla. Annyiszor került az én szemem elé is ez a téma, hogy felkeltette a kíváncsiságomat. Mit is jelent ez pontosan? Mik azok a tények, adatok, amik e felé az ijesztő jövőkép felé mutatnak? Lássuk, mi lett kíváncsiságom eredménye!

A populációk túlnépesedése egy ökológiai (etológiai) folyamat. Veszélye, hogy adott területen az erőforrások túlhasználata a populáció összeomlásához vezethet, ugyanakkor a népességszám növekedése szükséges, hogy megtörténjen új élőhelyek felkutatása, benépesítése. A folyamat azért probléma, mert a II. világháború óta a népesség 2 milliárdról 7 milliárdra növekedett, és várhatóan 2040-re meghaladja a 9 milliárdot. Ez az úgynevezett népességrebukkanás. – írja a Wikipédia. Ez nem igazán vitt közelebb a probléma lényegének feltáráshoz, így tovább kerestem.

Magyarországon (2009-es adat) az élve születések száma 96 500, a halálozások száma pedig 130 500. Az átlagos öregedési index (100 gyermekkorúra jutó időskorú személy) 145. A várható élettartam nő, viszont a házasságok száma, valamint a reprodukciós szint drasztikusan csökken. Ez a tendencia egész Európára igaz. Valamint ha tovább folytatódik – a statisztikákat böngészve szert tettem én is a tudományos latolgatásokra – egyszer csak elfogy Európa lakossága.

„A népességnövekedés lassulását mutatja, hogy már a szegény fejlődő országokban is csökken a népszaporulat, a legfejlettebb országokban ez már eddig is így volt.” (Válasz György, New Scientist News, 2/10/99).

Dr. Kent Hovind példáját idézném (enem megdöbrentett): a Föld (itt még 6 milliárdnak vett) teljes lakossága elférne a floridai Jacksonville városának területén kétszer. Így, ha olyan helyen lakik valaki, ami túl van népesedve, költözzön el! Hiszen rengeteg szabad hely van még!

Szöveg: Végh Anikó

Fanatikus kutatói a túlnépesedési jelenségnek azt javasolják, csökkentsük a népességet fél milliárdra. Nagyon szívesen megkérdezném tőlük, milyen módszerben gondolkodnak, valamint ki lenne az a megmaradt fél milliárd. A tisztelt kutató, kedves Olvasó, vagy esetleg én? Ki az, aki nem érdemes az életre? Vajon az életünk csak egy statisztikai adat? A méhedben növekedni képes magzat is csak egy statisztikai adat?

A tudomány oldaláról közelítve a nő biológiai, pszichológiai képessége, késztetése, vágya az utód világra hozatala, felnevelése. Lehetséges, hogy mindez genetikailag „rosszul lett kódolva”, és mesterséges törvényekkel szabályozni kell?

És mit mond erről a kérdésről a Biblián keresztül Isten? „Szaporodjatok és sokasodjatok és töltsétek be a földet”. „Ne aggódalmaskodjatok tehát, és ne mondjátok: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mivel ruházkodjunk? Mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mind ezekre szükségetek van. Hanem keressétek először Istennek országát, és az ő igazságát; és ezek mind megadatnak néktek.”. „Aki befogad egy gyermeket az én nevemben, engem fogad be”.

Én a magam részéről ezt a verziót választom. Az érem bízhatóbb oldalát. Ki, hogyan dönt, szabad választás kérdése, de úgy gondolom, hogy saját és leendő kisgyermekünk élete, jövője megér egy mérlegelést. Ui.: ahol két ember szeretetben együtt van, ott elfér egy harmadik is. Hiszen, ha ölelik egymást és összetartanak, úgy kevesebb helyet is foglalnak.

miCSODA csapat

Ismerjük a félig-meddig tréfás jókívánságot, amelyet ifjú házasoknak szoktak mondogatni: „legyen annyi gyereketek, hogy kitegyen egy focicsapatot”. Nos, nem tudni, hogy Muzslaiéknak anno mondtak-e ilyet vagy sem... mégis: nekik „bejött”. És örülnek neki! A tízgyermekes család sok-sok nehéz és csodálatos pillanatot is megélt már. Mégis, tudtak mosolyogni akkor is, amikor a külvilág szerint „nem ment jól” a soruk. De mi adott nekik erőt, és mi teszi őket azzá, akik: egy fantasztikusan kiegyensúlyozott, boldog családdá?

Muzslai Gáborral és feleségével, Etelkával Kalla Tímea beszélget.

Tíz gyermeketek van.

E: Igazából 11 gyermekünk van. Hetedik gyermekünk Ábrahám, 3 hónapos korában az Úrhoz költözött. De ő is van, mert él, csak előre ment. Bencze a legidősebb, és már 26 éves, őt Lídia követi, majd következnek Tábita, Simeon, Jonatán, Naomi, Ábrahám, Barnabás, Gábor, Sulamit és Szófia. Mindegyik gyermekünk más és más, nagyon élvezzük, hogy Isten milyen fantasztikusan, egyedien megalkotta őket, egy apától és anyától. Nagy megtiszteltetés a szüleiknek lennünk, és egyben a legnagyobb kihívás is.

Mi volt a legszebb történet, amit átéltek gyermekeitekkel közösen?

E: Ez a legnehezebb kérdés. Annyira sok volt, hogy lehetetlen egyet kiválasztani. Mindegyik gyermekünk születése a legszebb élmény volt.

G: Valóban nehéz erre válaszolni, mert annyi minden történt velünk közösen. Ha nyaralásra gondolunk, együtt töltött minőségi időre, vagy egy „bunyóra” az ágyban reggel. De ők velünk jönnek a misszióba is, ahol emberek változnak meg. Vagy a sok „aranyköpés”, amit alig bírunk megjegyezni, annyi van belőlük...

Mi volt a legsúlyosabb dolog, ami ért benneteket, mint család?

E: Sokszor megkaptuk az emberektől, hogy nem vagyunk normálisak, hogy ennyi gyermeket vállalunk, de egyszer volt egy különösen gonosz beszélgetés az egyik ismerősömmel. Áldott állapotban voltam, és összeházasítottam egy ismerősömmel, aki rám ripakodott, hogy minek ez a sok gyerek? Visszakérdeztem, szerinted melyiknek nem kellett volna megszületnie? Ő rámutatott a hasamra: „Ennek” – mondta. Na, ez nagyon rossz volt. De tudnod kell, hogy ezen a gyermekén, akire mutatott, különleges kedvesség van, és tudom moz-

díthatatlanul, hogy minden gyermekemnek meg kellett születnie.

G: Sokszor megdöbbentem, amikor a terhesség megállapításakor az orvos mindig megkérdezi: „megtartja?”.

Jut-e időtök egymásra, tudtok-e kettesben kávézni, utazni?

E: Nagyon figyelünk arra, hogy kettesben is töltsünk időt, de úgy, hogy nem szolgálunk vagy dolgozunk. Hanem csak Gábor és én. Ez nagyon fontos.

G: Az egyik házassági évfordulónkra a gyerekek fizettek be minket egy wellness hétvégére, és vigyáztak a kisebbekre. Ha tehetjük, randizni is szoktunk benn a városban, vagy moziba is elmegyünk.

A legtöbb ember azt gondolja, hogy ha valakinek ennyi gyermeke van, akkor az ismeri az éhezést, a fázást, és a boldogtalanság érzéseit. Ti már nélkülöztetek oly mértékben, hogy az már az életeteket fenyegette?

G: Soha nem volt ilyen hála Istennek! Férfiként ismerem a felelősség terhét, de azt tapasztaltuk meg, hogy mindig megsegített bennünket az Úr!

E: Soha nem éhezünk, vagy fáztunk. Nem mondom, hogy nem voltak nehéz időszakok, sok könyörgés, és ima az anyagi áldásért, de Isten mindig válaszolt. Éltünk nagyon nehéz körülmények között is. A Kiskunságban egy tanyán éltünk, ahol nem volt villany, nem volt iható víz. A szamaras kocsinkkal hordtuk

a vizet a faluból ballonokban, és télen, amikor járhatatlan volt az út a nagy hó miatt, akkor a havat olvasztottam fel, hogy tudjunk inni és tudjak főzni. Ezek a dolgok soha nem tettek boldogtalanná, vagy zúgolódná, kihívás volt, és nagyon erősen éreztem Isten jelenlétét ebben az időszakban. Tényleg minden túlzás nélkül mondhatom, hogy boldog voltam. Minden nap énekeltem, és mosolyogtam, és az esti órákban petróleumlámpa mellett olvastam a gyerekeknek.

Gábor, te miből tartod el a családot?

G: A szakmám szerint cserépkályha kancalló építő vagyok, ebben dolgozom, bár a missziós munka miatt már ez egyre nehezebb. Nagyon megértem azokat a szülőket, akik aggódnak a holnap miatt, de már tudom, hogy nem érdemes, ha személyes kapcsolatban vagyunk Istennel. Ő ellát bennünket, megáldja a kezünk munkáját még az anyagi válságban is.

Miből nyertek erőt nap mint nap?

E: Én a legtöbbet az Igéből nyerem. Nem tudok nélküle élni, és nagyon szeretem. Ha szomorú vagyok, megvigasztal, ha bátorításra van szükségem, azt is megkapom. Szeretem Isten szavát kutatni és elmélyülni benne, nagyon élvezem Isten szavait, igazán tetszik Isten! A másik a férjem és a gyermekeim, tőlük is sok erőt kapok. Bármilyen történet is, mi összetartozunk, és ez hatalmas erő. Igazi mennyei áldás a családom!

G: Isten Igéje az csúcs! Ha elfáradok, vagy kérdéseim vannak, naprakészen beszélek hozzá. A szolgálatban, a misszióban erő ad az, hogy látom, az emberek megváltoznak, új felismerésre jutnak és boldogtalan,

depressziós emberekből reménytelen emberekké válnak. Mindehhez hozzá jön, hogy a gyermekeinknek egy életmintát adhatunk, megmutathatjuk nekik, hogy van az életnek célja, értelme. Megtanítjuk nekik a kitartást, és, hogy az erőnk Kitől származik.

Mi történik, ha kiborultok, elvesztitek a türelmeteket? Volt már egyáltalán ilyen?

E: Naná! Emberek vagyunk. Egy út van, a bűnbánat és bocsánatkérés. A házasság olyan, mint az arany: mikor forrósítják, feljön a salak. A házasság képes a legrosszabbat kihozni belőled, türelemből annyi kell, hogy a végtelen és még egy. De az segít, ha belegondolok, hogy engem is el kell ám viselni, és hozzám is kell türelem! Szóval formálódunk, és tanuljuk egymást már 28 éve, de ez csodálatos! A házasság a legjobb hely a jellemformálódáshoz. Ha jó gyerekeket akarsz nevelni, neked is hitelesnek kell lenned, szóval szüntelenül vigyáznunk kell a beszédünkre, a magatartásunkra.

G: Kb. 20 éve majdnem elváltunk, de Isten a harmadik félként ott volt és nem engedte, aminek nagyon örülök. Akkor is csak Őrá számíthattunk. Tudod, ami benned van, az jön ki belőled, amivel megtöltöd a gondolataidat, szívedet, azt tudod adni a társadnak...

Ha ma megfoganna a tizenkettedik, vállalnátok?

E, G: Csakis áldásként fognánk fel, és örülnénk neki. Az Ő kezébe tettük le az irányítást, legyen meg az Ő akarata, az nekünk és a gyermekeinknek is a legeslegjobb!

vagy leborulunk, vagy kiborulunk...

Politikai sikereket, jólétet, stabil házasságot mondhatott magáénak. Aztán egy rövid idő alatt mindezek porba hulltak. „Ott lent” találkozott Jézussal. Küzdelmeket és csodát élt át. Feleségével újra egymásra találtak. Politikai pályája fellendült, előadásokra hívják az ország minden pontjáról. Élete nem lett ugyan problémamentes, de célt és értelmet nyert.

Kübekháza polgármesterével, Dr. Molnár Róberttel beszélgetünk.

Élete mélypontján, utolsó reménysugárként fordult a Biblia felé. Éppen volt ott-hon egy, vagy vett egyet, netán kért a szomszédjától?

Mindig is volt Bibliám, csak éppen a polcon porosodott. Megkeményedett szívű vallásos emberként – ma úgy nevezném magam, hogy valláskárosultként – azonban úgy gondoltam, hogy Bibliát olvasni elég csak a papoknak, majd ők elmondják nekem. A feleségem előttem egy jó évvel adta át az életét Istennek, így ő próbált misszionálni felém, de nem sok sikerrel. Izadtságoságú erőlködését követően, mikor már lemondott rólam, Isten kézbe vett. (A feleségem lemondását rólam nemcsak lelki vonatkozásban kell érteni, hanem úgy is, hogy beadta a válópert.) Nagy tanulság ez azóta is nekem! Sokszor magam akarom megoldani a problémáimat, ahelyett, hogy átadnám Istennek azokat.

Mi volt az első ígerész, amelyet elolvasott?

Egy hatalmas mélység volt az életemben. Nem sokkal előtte ért véget az országgyűlési képviselői mandátumom, elmaradtak a régi cimborák is, most pedig a feleségem is elhagyott. Összetörttem. Ekkor megpillantottam a feleségem egyik Bibliáját és olvasni kezdtem. Mi más, mint Dávid király története tártul elém, a politikus elé, aki akkor is dicsőítette Istenét, amikor jól ment neki, és akkor is, amikor rosszul ment sora. „Most nekem is dicsérnem kellene téged, Isten, hogy elhagyott a feleségem?” – kérdeztem. Akkor nem válaszolt, de pár nap múlva igen. Amikor az emeleti hálószobámba mentem fel, a lépcső felénél különös dolog történt. Egy nem füllel hallható hang annyit mondott: „Mózes 16,9”. Lefeküdtem, de ez a hang nem engedett elaludni. Lementem a földszintre, hogy megnézzem, mi ez az ígerész-

let. Megdöbrentem, amikor az 1Mózes 16,9-ben ezt olvastam: „Térj meg a te aszszonyodhoz és alázd meg magad az ő kezei között.”

Miután Istentől bocsánatot kértem, azaz függőlegesen rendeztem Vele a kapcsolatom, megértettem, hogy vízszintesen is rendeznem kell. Elsősorban feleségemmel, és másokkal is. Megtettük egymással szemben is, amely nagyon fájdalmas volt, de nagyon áldott is, hisz még ott a misszióban rendeződött az életünk. Isten megbocsátott nekünk. De nekünk is meg kell bocsátani a másoknak!

Ezt követte három gyermekük születése.

Szerettek volna gyermeket házasságuk elején is, vagy ez csak a megtérés után alakult ki?

Hét éves házasok voltunk, amikor a krach bekövetkezett az életünkben. Szerettünk volna gyerekeket, de Isten bölcs volt. Két önző embernek adott gyerek mit kaphatott volna tőlünk? Próbálkoztunk, de nem jött össze. Miután átadtam az életem Jézusnak, és Isten előtt is összekötöttük az életünket, rá hét napra megfogant a kisfiunk. Az orvosok – akik lombikbébi-programra jegyezték elő Ágit, a feleségemet –, egy fabatkát nem adtak volna azért, hogy nekünk természetes úton fogan meg a gyermekünk. Isten

azonban másként határozott. Két fiam azóta hat és négy évensé cseperedett, kislányom most két és fél esztendő.

Sokan azt hiszik, hogy miután megtalálják Istent, életük könnyed és problémamentes lesz. Ez azonban egy téves elképzelés: bajok, nehézségek ugyanúgy jönnek. Csak abban leszünk mások, ahogyan kezeljük őket, és abban, hogy kihez fordulunk segítségért! Mi volt a legkomolyabb megpróbáltatás, amelyet családod emberként átélt?

Egy reggel a fürdőszobában voltam, amikor furcsa zöreire lettem figyelmes, majd mint ha valaki elcsukló hangon a nevemen szólított volna. Kirohantam. A feleségem a napali és az ebédlő között a padlón elterülve, falfehéren feküdt, szája széle lilás volt. Edit néni, a szomszéd asszony, aki korábban az egészségügyben nővérként dolgozott, éppen nálunk volt. Stabilizálta Ági helyzetét, én pedig remegő kezekkel hívtam a mentőket. A feleségem állapotát látva meg voltam győződve, hogy itt a vég! Mivel a kislányom kihordása alatt trombózisa lett, és azóta is Syncumaron kell élnie, azt hittem, hogy egy trombus leszakadt, elindult, és elérte a tüdejét. Istenhez könyörögtem: „Uram, mentsd meg Ágit, könyörülj rajta!” Próbáltam elhessegetni annak a gondolatát, hogy elveszítem a feleségemet, de míg Edit néni vel vizes ruhával borogattuk, és próbáltuk szóval tartani, belül ádáz csata indult bennem: „El fogod veszíteni! – Nem veszíthetem el!”, „El fogod veszíteni! – Nem veszíthetem el!” Megérkezett a mentőorvos, és megvizsgálta a feleségemet. Kérdezgette. Az orvos szerint a tünetek nem utaltak arra,

hogy valami vérrög indult volna el nála, inkább kiszáradásra gyanakodott. Elmondtuk a doktornak, hogy előző nap egy nagy rendezvényen voltunk, ahol egész nap sem enni, sem inni nem volt időnk igazán. Mint kiderült ez volt a baj a feleségemnél, ugyanis a héten egy vírusos hasmenésen ment keresztül, amelyet tetézett az előző nap folyadékhiánya is. Az orvos a részletes vizsgálatokat követően megittatta a feleségemet, aki ekkor már sokkal jobban volt. Pár napos pihenést és intenzív folyadékpótlást írt elő a számára... Rémisztő volt az egész! Amikor elment az orvos, megköszöntük Istennek, hogy nem lett nagyobb baj, és hálát adtunk a doktorért is, Edit néni szakszerű közreműködéséért is, aki jó időben volt jó helyen. Tudom, nem véletlenségből!

Ha már az életünk mélységeinél tartunk, egy borzalmas tavalyi nyári (2011) történetet is elmesélek. A gyerekekkel együtt egy szegeci étteremben ünnepeltük meg 13. házassági évfordulónkat. A srácok és Jázminka rántott sajtot, mi Ágival rántott karfiolt, rizst és tartármártást rendeltünk. Az elfogyasztott könnyű vacsora és a kellemesen eltöltött este után pár nappal kislányunk nagyon belázasodott. Hányt és hasmenése lett. Elvittük a gyermekorvosához, aki megnézte a torkát, és a heveny mandulagyulladására gyógyszerekkel, köztük antibiotikummal is ellátta. A magas láza azonban se hűtőfürdővel, se gyógyszereléssel nem akart csökkeni. Enni és inni sem volt hajlandó, ezért az újszegeci gyermekklinikára került, ahová Ági is befeküdt vele. Másfél hét intenzív infúziókúra után engedték haza. Pár nap

„Egy politikus, akit rabul ejtett Isten” címmel írta meg történetüket Dr. Molnár Róbert. A könyv valóságos bestseller lett, már a 4. kiadását éli.

Szöveg: Kalla Tímea

itthonlét után a gyerek ismét lebetegedett. Egekbe szökő lett a láza, és sem a hűtőfűrdő, sem a lázcsillapítás nem használt. Ismét a klinikára került. Újból vérvételek, vizsgálatok. Kétségbe voltunk esve, mert rengeteg súlyt veszített, a kezét is alig bírta felemelni. Az infúziókkal – mivel nem találták a vénáját – össze-vissza szurkálták a kezét és a bokáját.

Amikor az elkeseredett feleségem megkérdezte a kezelőorvost, hogy „tessék mondani, bele lehet ebbe a betegségbe halni?” akkor magam is nagyon megrémültem. Ugyanis aznap reggel bennem is felöltött Jázminka állapotát látva, hogy el fogjuk veszíteni. Térden állva, majd a padlón harsra feküdve napjában többször könyörögtem Istenhez, hogy tartsa meg kislányunkat. „Istenem! Olyan pici, édes, okos kis teremtes, szeretnénk őt felnevelni a Te dicsőségedre és látni, ahogy elindul az életben...”

Az egyik ilyen térdre borulás befejeztével azt éreztem, hogy az ördög gyötörni kezd.

A polgármester a védőnő társaságában az irodájában, helyi békével a karjaikon

„Ha hagyta volna annak idején, amikor a feleséged trombózisos lett, elvetetni a lányt, akkor most ne m kellene, hogy elvegyem!” Miközben az ördög vádolt amiatt, hogy annak idején nem léptük meg a tulajdonképeni abortuszt, ezért most „neki kell elvennie a gyermekünket!” Félelmetes volt! Nem szóltam vissza semmit, hanem újra térdre és arcra borulva könyörögtem Istenhez, hogy mentse ki Jázminkát, és mentsen ki minket is ebből a kegyetlenül nehéz, embert próbáló helyzetből. Aztán a másik pillanatban azt éreztem, hogy földi társaink nem a miéink. Jázminka is Istené. Felnevelni és gondját viselni kaptuk ezt a drága kis teremtest Istentől. Úgyhogy az imám végén mégiscsak azt kértem Jézustól, hogy zavarja el a körülötünk ólálkodó ördögöt, és az Ő akarata legyen meg. Még ha fájni is fog, elfogadjuk, de ha lehet, mentse meg a kislányunkat! A következő napokban kiderült, hogy Jázminka a szalmonellának egy nagyon agresszív változatát kapta el. Az orvosok inntól kezdve célirányosan kezelték a kislányt, akinek napról napra kezdett javulni az állapota, mígnem hazaengedték. Hálát adtunk Istennek az irgalmáért, kegyelméért, gondviseléséért és azért, hogy megértette velünk: minden nap az Ő kegyelmi ajándéka, amellyel és amelyben élnünk kell! Azért van a kegyelmi idő, hogy tudjuk szeretni – tökéletlenségük ellenére is – azokat, akiket ebben a számkra kifürkészhetetlen hosszúságú időben mellénk rendelt Isten. Azt is megértettük, hogy gyerekeinket is csak kölcsön kaptuk. Azért, hogy nagyon szeressük és neveljük őket Isten dicsőségére!

ÉLET az abortusz után

Nem lehet nem foglalkozni az abortusszal és következményeivel, hiszen évente közel 40 ezer nő dönt úgy, hogy nem szüli meg magzatát (ez 140-150 művi terhességmegszakítást jelent naponta). Rutin beavatkozássá vált az abortusz, és látszólag tünetmentesen távoznak a nők a műtétekről.

Több helyen is olvasni, hogy a legmagasabb színvonalon végzett kutatások arra az eredményre jutottak, hogy a legtöbb nőnek nem okoz pszichés megbetegedést az abortusz, vagyis a posztabortusz szindróma nem létezik. Az ilyen, és hasonló tartalmú publikációknak is köszönhető, hogy nem mindig értik meg azt a nőt, akinek lelki sérülései vannak az abortusz után. Érzelmi reakciója magát is, és környezetét is meglepi. Beülről gyöttrődik, nincs kivel megbeszélne,

nincs kivel megosztania fájdalmát. Elszigetelik magukat másoktól. Úgy gondolják, kezdenek megőrlülni, hiszen a megkönyebbülés és az öröm helyett (amit gondolnak, hogy érezniük kellene) csak sírni tudnak. Sírnak. Sírnak. És sírnak.

„Nem tervezett harmadik terhességemet, mivel házasságom krízisben van, tehetetlenségemben megszakítottam. Azóta csillapíthatatlan fájdalom, kétségbeesés kínoz, életem legrosszabb döntése volt, – ilyen és hasonló mondatokkal mesélik el történetüket

azok a nők, akik végül összegyűjtve bátorságukat segítséget kérnek. Mert van segítség! Egyesületünk segít megbirkózni az emlékekkel, amelyek a műtét alatt történeteikről megmaradtak. Segítünk, hogy kifejezhessék érzelmeiket, indulataikat, megmutatjuk, hogy hogyan tudják megváltoztatni hozzáállásukat. Ha volt abortuszod, és az az alábbi táblázatban felsoroltak közül legalább öt dolgot ta-

pasztalsz magadon, akkor tudd, hogy valószínűleg abortusz utáni szindrómával nézel szembe! Bátran fordulj hozzánk, segítünk! Elérhetőségeink:

www.valsagterhesseg.org

1065 Budapest, Nagymező u. 49. 1. em. 1.

Telefon: +36 1 333 4440

(24 órában hívható): **06/70/225 2525**

E-mail: tanacsadas@freemail.hu

Abortusz után előforduló leggyakoribb lelki hatások

- büntudat, vádlás, megbánás
- szorongás, pánik, öngyűlölet
- félelem, hogy mások megtudják
- újabb terhességre való vágyakozás, vagy félelem újabb terhességtől
- depresszió, sírás, gyász
- önmagadnak való megbocsájtásra való képtelenség
- intenzív szomorúság, kétségbeesés
- magány, elhidegülés
- harag, dühkitörések, keserűség
- érzelmi tompaság, bizalmatlanság a férfiakkal szemben
- kisebbségi érzés
- csecsemők, gyerekek vagy terhes nők között érzett kényelmetlenség

Abortusz után előforduló leggyakoribb viselkedési zavarok

- rendszeres sírás
- gyerekekkel szembeni erőszak illetve elutasítás
- megrögzött gondolatok az elvetett csecsemőről
- hallucinációk / visszaemlékezések (évforduló reakciók)
- öngyilkossági gondolatok / tettek
- zavartság
- öncsonkítás
- „vezeklés terhesség” (terhesség az elvesztett gyermek pótlására)
- megalázó kapcsolatok
- álmatlanság
- túlzott szülői gondoskodás
- szexuális gátlás
- életszerű rémálmok és más alvászavarok
- gyermekekhez való kötődés képességének hiánya (érzelmi távolságtartás)
- drog és alkohol
- helytelen táplálkozási szokások
- figyelem-összpontosítási zavarok
- képzelt terhesség

KIÁLTÁS AZ ÉLETTÉRT EGYESÜLET

Kiadja: Kiáltás az Élettért Egyesület
Székhely: 2183 Galgamácsa, Panoráma ltp. 7/9.
Felelős kiadó: Bergs Zsuzsanna
Felelős szerkesztő: Szabadhelyi Gáborné

Megjelent a Nemzeti Erőforrás Minisztérium támogatásával és a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Intézet közreműködésével
Nyomás: www.ofszetnyomda.hu

ISSN 2063-6016
A lap térítésmentes.